

Агресивна реакција режима на блокаде говори о томе да ће у данашњој Србији свако ко не прихвата да буде послушно, тупо стадо – бити жртва медијског прогона и полицијског и политичког малтретирања.

Потпуно је очигледно да опозиција, нажалост, тренутно нема капацитет да организује овакав вид протеста и да је бунт аутентично грађански. Види то и режим. Међутим, власт чине људи који нису навикли да преузимају одговорност и који и не знају ништа да ураде. Једино њихово „оруђе“ је агресија и ломљење кичме сваком отпору. Није то сорта која улази у дијалог и размењује аргументе, каже у разговору за Данас бивши председник Демократске странке и премијер Војводине Бојан Пајтић одговарајући на наше питање како коментарише прошлонедељне блокаде саобраћајница у Србији због цене горива, за које власт тврди да постоји „јасна политичка позадина“. Пајтић, који је и професор Правног факултета у Новом Саду, тренутно се налази у немачком граду Хајделбергу, где борави у оквиру програма „Ерасмус плус“.

** Како гледате на избор Зорана Лутовца за лидера Демократске странке, чији сте и даље*

члан. Може ли ново руководство да „подигне ДС са дна“?

– Лутовац је пристојан човек солидне ерудиције, што је позитивно. Његов велики проблем је што је наследио странку на два одсто подршке. Неће му бити лако да врати ДС на стање од пре само три године, када смо сами били у стању да на митингу у Београду окупимо преко 20.000 људи (чак и „Информер“ је написао да је било 15.000, јер је немогуће било пренебрегнути онолики свет), када смо као странка ми били неспоран лидер који води целу опозицију у борби против изборне крађе и када смо имали капацитет да сами пређемо цензус – упркос огромним дуговима, бруталној сатанизацији вишеструком цепању ткива организације.

** Да ли бисте пристали да се поново активно укључите у „живот“ ДС-а ако добијете такав позив од Лутовца?*

– Лутовац ме је, веома љубазно, још пре неколико месеци, питао да ли бих се ангажовао у животу странке. Захвалио сам се и рекао сам да због преузетих обавеза на матичном, али и неким иностраним факултетима, пре свега у Братислави и Хајделбергу, тренутно нисам у могућности да се посветим политици. Не могу да се бавим политиком „помало“, јер то не би било ни озбиљно ни одговорно. Веома ме испуњава научни рад и рад са студентима, а највише ме радује то што, после скоро две деценије политичког ковитлаца, коначно имам времена да породици посветим више времена. Међутим, ништа ме неће спречити да врло јавно и јасно подржим опозицију против овог наказног режима. То доживљавам као своју обавезу.

** Шта очекујете од Савеза за Србију, чији је иницијатор Драган Ђилас? Има ли Ђилас капацитета да уједини опозицију?*

– Драган је способан човек, а има и политичког искуства. Једини могући пут за опозицију је уједињење. Добро је то проценио. Чин уједињења опозиције ће донети респектабилан резултат, што још није довољно за победу. Нема у данашњој Србији такмичења програма, идеја, људи. Земљом влада тренутно несмењиви режим. Избори су утакмица у којој опозиција има само голмана, а власт има на терену свих 11 играча, поткупили су судије, а у гледалишту су ботови. Контролишу готово све медије (самим тим и информације), застрашују запослене у јавном сектору, купују стотине хиљада гласова, а прогањају сваког ко би и помислио да финансијски помогне опозицији. Класичне методе кампање и конвенционално политичко деловање овде неће довести до жељеног

резултата. Проналажење нових начина политичке борбе и метода ослобађања грађана од страха треба да имају приоритет у раду опозиције.

** Изјавили сте недавно да „грађанска Србија, нажалост, нема потребну бројност да угрози овај режим“. На чему највише замерате „грађанској опозицији“?*

– Опозиција мора схватити политичку борбу као борбу за слободу, а не за власт. Иако велика већина њих то не жели, седењем у Скупштини они дају легитимитет аутократском режиму, дају аргумент Вучићу пред светом како, тобоже, код нас постоје демократски процеси, а таблоидима несвесно помажу да све посланике стрпају у исти кош, у исто блато, па тако Вучић, (ах парадокса), делује као једини нормалан политичар. Ситуација мора бити драматизирана. Деловање сасвим промењено. Мора сваки грађанин Србије и сваки европски државник бити свестан да ово није слободно и демократско друштво. Аргумент „видљивости опозиције“ кога слушамо као аргумент у прилог тези да треба остати у Парламенту – пада у воду пред чињеницом да су у Скупштину ушле четири опозиционе листе, а да сада, НИ ЈЕДНА ЈЕДИНА НИ БЛИЗУ нема капацитет да пређе цензус. Толико о томе колико је седење у Скупштини „политички профитабилно“.

„Грандиозне лажи“

** Како оцењујете реторику власти о Косову и економској ситуацији?*

– С обзиром да су, контролом медија, грађанима Србије ускратили „њихово право да знају све“, припадници режима могу да износе и најбаналније лажи и то им, у земљи у којој 40 одсто људи нема приступ интернету – пролази. Вучић месецима није прихватао дуел са мном, док сам био председник ДС, а редовно сам га јавно позивао на дуел. Можда је, с обзиром да се дуго знамо, имао неке резерве личног карактера. Ево, промениле су се околности – ДС има новог председника. Нека изађе Лутовцу на дуел, нека покаже да се не плаши. Вучићева морална и политичка обавеза је да грађанима, који га плаћају, пружи прилику да сазнају да се иза његове грандиозне реторике крију још грандиознији пораз.

(Данас)

